

afstemmes under Et, eller som 3 forskjellige Forslag.

Ordføreren (Frosund): Jeg troer, det er bedst, at Forslaget deles.

Formanden: Det er altsaa at forstaae som 3 forskjellige Forslag? (Ordføreren: Ja!)

Ordføreren: Det ærede Thing vil see, at Udvalget ikke har fundet Anledning til at stille noget Endringsforslag til § 2. Hvad angaaer de Forslag, som ere stillede til § 1, da have de ikke stort at betyde. Bestemmelsen i det første Stykke af § 1 om, at Forstanderen ved Jøenstrup Seminarium herefter skal lønnes som Rectorerne ved de lærde Skoler, finder Udvalget meget rimelig. Man kan vel sige, at han ikke behøver en saadan særegen Dannelselse som Rectorerne i visse Retninger; men paa den anden Side er denne Forstanderpost dog af en saadan Betydning og fordrer saadan Dvaulification, at den nok kan forstjenes at sættes ved Siden af en Rectorpost. For den nuværende Forständer vil Sagen iøvrigt ikke have videre Betydning, da han allerede nu omtrent har den her foreslaaede Løn. Hvad angaaer de til Paragraphens 2det og 3die Stykke stillede Forslag, da er man gaaet ud fra, at man, idet man forøenede Præsteembedet med Forstanderposten, tildeels har gjort dette, for at have det noget billigere; Udvalget har derfor ogsaa meent, at der ingen Anledning var til en saadan stadig Forhøielse af Tillæget, som Udkastet har foreslaaet; men paa den anden Side har man søgt at lette Capellanholdet ved at bevilge et saadant Tillæg, hvorfør man troer, at en Capellan omtrent vil kunne holdes, for at det ikke skulde genere Forstanderen, naar han sik Tillhold om, eller selv ønskede det, at holde en Capellan. Den Bestemmelse angaaende Timesantallet, som Udvalget har bragt i Forslag, er foranlediget ved selve Regjeringens Lovforslag, hvor der jo er nævnt et vist Antal Timer; i den Lov, som iffor blev vedtagen om Lønningen for Lærerne ved de lærde Skoler, findes en lignende Bestemmelse. Det sidste Forslag er en blot Dmpostering.

Bloug: Der er i § 1 en Uklarhed, som maaskee dog beroer paa en Misforstaaelse fra min Side; da den imidlertid mulig kan deles af flere, troer jeg, at det vil være af Interesse, navnlig for de Paagjældende, at Sagen bliver opklaret af Ministeren. Ved den foreslaaede Lønning for Seminarielærerne er det vist, at flere af dem for Diebliffes ikke ville faae det allermindste Tillæg til de ordinaire Indtagter, de allerede nu have, deels i Penge og deels i Jord og Korn. Nu staaer der i et andet Lovforslag, som er Thinget forelagt, om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1857—58, i Slutningen af § 2, at „foraavidt der efter 1ste December f. A. maatte for visse Glasfer af Embeds- eller Bestillingsmænd blive givet en ny Lønningslov, kan denne Lov ikke faae Anvendelse paa dem.“ Dersom nu denne Bestemmelse bliver staaende, og Loven saaledes ikke faaer Anvendelse paa de Seminarielærere, hvis Gager fastsættes efter den Lov, vi iasten forhandle, ville de jo miste det hele Lønningstillæg, som de i indværende Aar have havt. Dette forekommer mig ikke at kunne være Lovens Mening, og jeg vil derfor bede den ærede Minister om at yttre sig derom.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Hvad den sidste Bemærkning angaaer, der blev fremsort af den ærede Taler, som nu satte sig, da forholder det sig ganske vist saaledes, at dersom det Lovforslag, hvortil han sigtede, nemlig om Gage- tillæg for det kommende Aar, bliver vedtaget og gjort til endelig Lov i Dverensstemmelse med det forelagte Udkast, da vil der, foraa- vidt det Lovforslag, der her foreligger, bliver vedtaget, ikke blive Spørgsmaal om noget saadant Tillæg for Lærerne ved Seminarierne. Det er jo imidlertid tilstrækkeligt bekendt, at Dyrctidstillæget, saaledes som det er bestemt og fremdeles, foraavidt Lovforslaget vedtages, vil blive bestemt, ikke er af en saadan fast Størrelse, at der kan gøres sikker Regning paa, at det atter skulde gives med det Beløb som for det sidst afvigte Aar, og uagtet det vel ikke kan nægtes, at det kunde være af megen Interesse for Seminarielærerne, dersom